

der, saa vidt jeg ved, arbejder i saa stor Stil, at det vistnok har en ugentlig Omsætning paa ca. 2 Mill. Kr. og en Aktiekapital paa 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ogsaa dette Selskab faar en Del af sine Driftsmidler paa den Maade, at det i Landmandsbanken kan trække fuldstændig in blanco, hvad der er fornødent, men det stiller ingen som helst Sikkerhed udover dette, at Selskabet, efterhaanden som det sælger sine Varer, leverer Tratterne ind i Banken, hvor de henligger, ikke som Pant, men til Inkasso, og uden at der ses paa, om Beløbet for Tratterne eller det Beløb, som er trukket af Selskabet, i Øjeblikket er det største. Det er dog den sundeste Forretning, der overhovedet kan gøres, og det vilde være Synd og Skam at forbyde de dygtige Mænd, der sidder i Aktieselskabets Bestyrelse, samtidig at gøre Nytte indenfor Landmandsbankens Bankraad.

Jeg tror, man har forset sig paa hele denne Sag, at man blander Benspørgsmaal og lignende ind deri, som slet ikke hører hjemme der. Jeg føler mig personlig overbevist om, at de Mænd, jeg taler om, de dygtige og for Bestyrelserne værdifulde Mænd, gør deres Arbejde i Bestyrelserne langt mere ud fra en levende Samfundsfølelse, end fordi de faar et Ben paa et eller et Par Tusind Kroner, og jeg vil anbefale mine ærede Kolleger at bedømme Ændringsforslaget ud fra den samme Tankegang. Jeg har altsaa den Opfattelse, at dette Ord „financiere“ vil gøre hele det Forhold, om hvilket man vil lovgive, flydende, at det vil blive ganske umuligt for nogen at afgøre, hvor det offentlige skal skride ind, og hvor det ikke skal skride ind, og jeg tror endelig, at man vil lave en fuldstændig Uriaspøst for den, der skal have Paataaleretten. Jeg spørger for øvrigt i Parentes: Hvem skal have Paataaleretten paa dette Omraade? Man ser ikke noget derom. I Virkeligheden vil Forholdet, hvis dette Ændringsforslag skulde blive vedtaget i Rigsdagen, selvfølgelig udvikle sig saaledes, at man i de daarlige Selskaber med Byggesvindel og den Slags nok skal dække sig og lave noget, der ligner den Sikkerhedsstilling, som kræves, naar der ikke skal foreligge Financiering, eller ogsaa vil man ganske stille lade Forholdet dingle af og haabe paa, at ingen ser det. Jeg tror, at det f. Eks. for Bankinspektøren vil være ganske umuligt at følge med i Enkeltheder paa det her berørte Omraade. Det er de gode Selskaber, de

gode Folk, det vil komme til at gaa ud over. De Mænd, jeg talte om for lidt siden, vil ikke udsætte sig for, at det offentlige skrider ind og siger: du har ikke Lov til at sidde i den Bestyrelse, hvori du sidder. De vil paa Forhaand holde sig tilbage, og det vil være en Ulykke for Samfundet. Det vil være de daarlige Forhold, der gaar fri, og de sunde, der rammes af denne Bestemmelse.

Om Ændringsforslag Nr. 7 vil jeg endnu gerne sige, at der med Hensyn til dette foreligger det ganske ejendommelige Forhold, at af Bank- og Sparekassekommissionens 17 Medlemmer har de 15 ikke villet slutte sig til den Tanke, der ligger til Grund for Ændringsforslaget. Kun to Medlemmer, nemlig det ærede Medlem fra Saksjøbing (Rørdam) og det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), har været stemte for Tanken og har stillet det Ændringsforslag til Bankkommissionens Banklovsforslag, der gaar i samme Retning som det her foreliggende Ændringsforslag. Jeg kan da ikke noksom udtale min Forbavelse over, at dette Mindretal i Kommissionen sluttelig fik et Flertal i Udvalget, til Trods for, at der sikkert ikke har været talt mere end ganske faa Minutter om hele Spørgsmaalet. Jeg anbefaler meget stærkt ærede Medlemmer at tænke over det, jeg her har nævnt, før vi gaar til Afstemning over Ændringsforslag Nr. 7. Det bør ikke vedtages i dette høje Ting.

Jeg skal endnu om denne Sag bemærke, at jeg er Medforslagsstiller til Underændringsforslag Nr. 8. Dette Forslag blev omtalt af den ærede Ordfører, og jeg skal blot pege paa, at det gaar ud paa, at Forbudsbestemmelsen mod samtidig at sidde i Bankledelsen og i Bestyrelsen for financierede Aktieselskaber kun skulde gælde Bankens Direktion, ikke Bankraadets Medlemmer. Jeg er i sin Tid gaaet med til dette Underændringsforslag, fordi jeg havde en Følelse af, at Udvalget, ligesom maaske dette høje Ting, vilde se Blod, hvorfor det blot gjaldt om, at der udgødes saa lidt Blod som muligt. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg efter at have tænkt yderligere over Sagen, særlig over den Usikkerhed, der i alle Tilfælde vilde skabes, er i højeste Grad ængstelig for at stemme for Hovedforslaget, selv om det bliver ændret ved Vedtagelse af Underændringsforslaget. Min Stilling til Spørgsmaalet vil maaske noget afhænge af, hvad der om denne Sag maatte blive udtalt af den højtærede Handelsminister.

Ændringsforslag Nr. 9 drejer sig om,